

* * *

Яке пониження страшно,
Який примір облуди.
До шлюбу він її веде,
Дивіть, дивіться, люди.

Вже вклякли разом, вже собі
Любов святу шлюбують.
Не вірте їм! Не вірте, ні!
Вони лиш так, жартують.

Жартують, бідні; жарт страшний,
Убійство душ і тіла.
Спиніть їх! Гляньте, він блідий,
Вона як сніг збіліла!

Спиніть їх!.. Годі. Не хочять...
Се прецінь їх робота.
Святим кадилом обкадять
І кинуть до болота.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Стара пісня»](#);